Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 692 van 29 september 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. NACHTERGAELE**
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 1 april 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 20 januari 2026 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 (oud) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2026 met toepassing van (oud) artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 juni 2026.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DOUTREPONT, die loco advocaat A. NACHTERGAELE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. AMEELE, die loco advocaat T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig (oud) artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 28 mei 2026 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden afgedaan. In deze beschikking werd erop gewezen dat de verzoekende partij heeft nagelaten om, binnen de in (oud) artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen, de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in kennis te stellen van haar intentie om al dan niet een synthesememorie neer te leggen.

1.2. De verzoekende partij richt op 8 juni 2026 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig (oud) artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig (oud) artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 augustus 2026 staat het volgende vermeld:

"De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Er werd geen enkel antwoord verstrekt op het verzoek van de griffie om mee te delen of er al dan niet een synthesememorie zou worden neergelegd. De voorzitter wijst erop dat na de beschikking, samen met het verzoek tot horen op 8 juni 2026 een brief werd verzonden naar de Raad waarin meegedeeld werd door de verzoekende partij dat er geen synthesememorie zou worden neergelegd. Dit vormt bezwaarlijk een tijdig antwoord. De verzoekende partij licht toe dat het uitblijven van een tijdige reactie op het verzoek om mee te delen of er al dan niet een synthesememorie zou worden neergelegd geenszins kan worden beschouwd als een gebrek aan belang in hoofde van verzoekster. Zij stelt dat meester [N.] een nauwgezette advocate is die ten tijde van de betrokken termijn geconfronteerd werd met een moeilijke zwangerschap die gepaard ging met ernstige vermoeidheid, psychische en emotionele uitputting. Meester [N.] zou op 22 april 2026 een brief hebben opgesteld om mee te delen geen synthesememorie te willen indienen, maar bovengenoemde moeilijke omstandigheden hebben haar verhinderd om de reeds opgestelde brief daadwerkelijk te verzenden. De verzoekende partij verzoekt de Raad rekening te houden met deze uitzonderlijke omstandigheden en het niet-tijdig neerleggen van voormelde brief te beschouwen als het gevolg van overmacht en de zaak bijgevolg ten gronde te willen behandelen. Ze verwijst teven naar rechtspraak van het EHRM van 18 oktober 2016 m.b.t. het recht op een effectief beroep waarbij gesteld werd dat het opleggen van formaliteiten een schending van het recht op toegang tot een rechter met zich kan meebrengen. De verwerende partij gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad."

1.4. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat de brief van de griffie om te peilen naar de intentie van de verzoekende partij om al dan niet een synthesememorie in te dienen, op 17 april 2026 per elektronische post naar de J-box van de dominus litis werd verstuurd. Bij het stuk dat aan de elektronisch verstuurde brief is gehecht, staat de *"Status code: Sent"* vermeld, wat inhoudt dat de brief daadwerkelijk werd verstuurd naar de dominus litis, zodat ze in staat was er kennis van te nemen. Er wordt op dat vlak ook niets anders voorgehouden door de ter zitting aanwezige advocaat. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat er een antwoord op deze brief is verstuurd waarvoor de verzoekende partij de tijd had tot 27 april 2026.

1.5. De aanwezige raadsvrouw verwijst naar een situatie van overmacht als reden waarom er niet tijdig werd geantwoord op de vraag van de griffie betreffende de synthesememorie, zijnde de moeilijke zwangerschap van de dominus litis. Deze ging namelijk gepaard met ernstige vermoeidheid, mentale overbelasting en emotionele uitputting met een aantoonbare impact op haar cognitief functioneren, waardoor zij gedurende de betrokken periode niet langer naar behoren kon functioneren. Hierdoor werd zij verhinderd de door haar opgestelde brief van 22 april 2026 die bij de vraag tot horen werd gevoegd en waarin staat dat er geen synthesememorie zal worden ingediend, daadwerkelijk te versturen. Voormelde brief toont volgens de aanwezige advocaat aan dat de dominus litis de intentie had om tijdig gevolg te geven aan het verzoek van de Raad.

1.6. Een intentie om tijdig een brief te versturen vormt geen daadwerkelijk verstuurde brief. De Raad kan het beroep niet alsnog ontvankelijk verklaren op grond van een loutere intentie om een brief tijdig te versturen.

1.7. Overmacht, die in het procesrecht een verlenging van de vervaltermijnen om een proceshandeling te stellen mogelijk maakt, kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de wil van de betrokkene, die door deze niet kon worden voorzien, noch vermeden. De bewijslast van overmacht rust op degene die er zich op wil beroepen (vaste rechtspraak van de Raad van State, zie o.a. RvS 3 maart 2025, nr. 262.533).

1.8. Bij de vraag tot horen wordt een medisch attest gevoegd van dokter d. J. van 4 juni 2026. Hierin kan worden gelezen: *"Bovenstaande patiënte is momenteel 25 weken zwanger en staat onder zware stress, mentale vermoeidheid en emotionele overbelasting. Dit heeft als gevolg dat er sprake is van verminderd*

cognitief functioneren. Dit uit zich vooral in verminderde concentratie, aandacht en geheugen en moeilijkheden om meerdere complexe taken gelijktijdig te beheren. Zij heeft om deze redenen dan ook verlof genomen van 25/04/2026 tot en met 17/05/2026, waarna het terug beter ging. Een zoals hierboven beschreven stress, vermoeidheid en overbelasting kan leiden tot vergeetachtigheid en het maken van fouten op het werk."

Bij de vraag tot horen werd ook een attest gevoegd van psycholoog S. van 1 juni 2026. Hierin kan gelezen worden: *"Als psycholoog en vroedvrouw begeleid ik u tijdens uw eerste zwangerschap sinds 13 april 2026. […] Tijdens onze consultaties kwam naar voren dat u kampt met verhoogde stress, mentale vermoeidheid en emotionele overbelasting. Dergelijke omstandigheden kunnen tijdens de zwangerschap een invloed hebben op het cognitief functioneren, waaronder concentratie, aandacht, geheugen en het vermogen om meerdere complexe taken gelijktijdig te beheren. Deze klachten zijn niet ongebruikelijk tijdens de zwangerschap en worden ook in de wetenschappelijke literatuur beschreven. Op het moment waarop u zich bij mij aanmeldde, was er sprake van een duidelijke psychische belasting die een impact had op uw algemeen functioneren en welzijn. Ik acht het dan ook aannemelijk dat deze combinatie van factoren een negatieve invloed heeft gehad op uw vermogen om onder hoge druk optimaal te blijven functioneren."*

1.9. De Raad stelt vast dat de dominus litis, ten gevolge van een moeilijke zwangerschap, *"verlof"* heeft genomen van 25 april 2026 tot en met 17 mei 2026. De bijgevoegde attesten stellen niet concreet vast dat zij tussen 17 en 24 april 2026 onmogelijk een korte kennisgeving kon opstellen. Integendeel, zij heeft voor haar *"verlof"*, op 22 april 2026 een brief opgesteld die als bijlage bij de vraag tot horen werd gevoegd. Hierin staat dat er geen synthesememorie zal worden ingediend. Dit werd opgenomen in het administratieve verwerkingssysteem van de dominus litis maar werd, wegens de moeilijke zwangerschap en de problemen die deze met zich meebracht, niet verstuurd.

1.10. De Raad heeft begrip voor de moeilijke zwangerschap van de dominus litis, maar de in de attesten geschetste problemen die zich voordeden ingevolge de zwangerschap betreffen geen complicaties die gepaard gingen met een onvoorziene hospitalisatie of andere omstandigheden waardoor ze plotseling 'out' was en ze de opgestelde brief niet langer kon versturen of laten versturen. Ze kunnen dus niet worden beschouwd als plotse onvoorziene gebeurtenissen buiten de wil van de dominus litis om, die door haar niet kon worden voorzien, noch vermeden. Zoals in het attest van 1 juni 2026 kan gelezen worden zijn de door de dominus litis aangehaalde klachten "*niet ongebruikelijk tijdens de zwangerschap en worden [ze] ook in de wetenschappelijke literatuur beschreven".* Uit het bijgebrachte attest van de psycholoog van 1 juni 2026 blijkt dat op het moment dat de dominus litis zich aanmeldde bij de psycholoog, zijnde 13 april 2026, er al sprake was *"van een duidelijke psychische belasting die een impact had op uw algemeen functioneren en welzijn"*. Zij had dus kunnen anticiperen op mogelijke problemen ingevolge deze psychische belasting door o.a. bijstand te voorzien voor het uitvoeren van administratieve taken, zoals een verzending van procestukken. Bovendien bevestigt de ter zitting aanwezige advocaat dat de dominus litis niet in een éénmanskantoor werkt, maar wel in een kantoor met andere advocaten. Zij had dus een beroep kunnen doen op confraters om ervoor te zorgen dat briefwisseling gebonden aan termijnen, die ze bovendien al voorbereid had, alsnog tijdig vertrekt. Uit de bijgevoegde attesten kan niet worden afgeleid dat de dominus litis door de problemen die voortvloeien uit haar zwangerschap niet in staat zou zijn geweest om het advocatenkantoor waar ze deel van uitmaakt minstens te wijzen op de bovenvermelde brief van 22 april 2026 die nog enkel verstuurd moest worden. De bijgevoegde attesten laten niet toe te besluiten dat de dominus litis tussen 22 en 24 april 2026 – wat werkdagen zijn – onmogelijk zelf een korte kennisgeving kon verzenden of iemand daartoe kon inschakelen.

1.11. De Raad neemt bijgevolg geen overmacht aan. De procestermijnen worden derhalve niet verlengd waardoor de brief gevoegd bij het verzoek tot horen van 8 juni 2026 – ingediend geruime tijd na het aflopen van *"het verlof"* van de dominus litis op 17 mei 2026 - waarin *"heden"* wordt aangegeven dat er geen synthesememorie zal worden ingediend, niet als tijdige respons kan worden beschouwd. Het beroep kan bijgevolg op grond hiervan niet ontvankelijk verklaard worden.

1.12. Waar wordt verwezen naar rechtspraak van het EHRM betreffende het recht op een effectief beroep en de verzoekende partij stelt dat het opleggen van bepaalde formaliteiten een schending hiervan kan uitmaken, wijst de Raad op arrest nr. 110/2014 van 17 juli 2014 van het Grondwettelijk Hof waarin kan gelezen worden:

"B.11.4. Uit het voorgaande vloeit voort dat de bestreden bepaling de uitoefening, door de vreemdeling, van het annulatieberoep waarvan de procedure in die bepaling wordt geregeld, niet op onverantwoorde wijze belemmert. 16 Zij doet dus geen afbreuk aan het daadwerkelijke karakter van dat annulatieberoep dat door een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is ingesteld, in zoverre zij die vreemdeling maar een termijn van acht dagen laten om met kennis van zaken te beslissen over de opportuniteit om een synthesememorie neer te leggen waarin op de argumenten van de tegenpartij wordt geantwoord en om dat rechtscollege in kennis te stellen van die beslissing".

De Raad van State oordeelde voorts: *"Het doel van de bewuste nationale regelgeving is een snelle en efficiënte afhandeling van de annulatieberoepen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Daardoor wordt de toegang voor verzoekster tot de rechter niet disproportioneel verminderd."* (RvS 6 oktober 2014, nrs. 228.644, 228.645, 228.646, 228.647, 228.648 en 228.949).

De verwijzing naar het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, *Miessen tegen België* van 18 oktober 2016, leidt niet tot een ander oordeel. In dat arrest oordeelde het EHRM in se dat de Raad van State een tijdig ingediend processtuk op grond van een bijzonder strikte uitlegging van zijn inhoudelijke vereisten buiten beschouwing had gelaten die volgens het EHRM niet uit de tekst van de wet volgde. In de voorliggende zaak ligt daarentegen de kwestie voor van een niet tijdig ingediend processtuk.

1.13. Gelet op bovenstaande brengt de verzoekende partij geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld, met name dat aangezien zij binnen de in (oud) artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen de griffie niet in kennis heeft gesteld van haar wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen, de Raad onverwijld uitspraak *doet "waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld".* De inhoud van de beschikking blijft dus overeind.

Het beroep is onontvankelijk wegens een gebrek aan belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op negenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA,	kamervoorzitter
T. LEYSEN,	griffier
De griffier,	De voorzitter,
T. LEYSEN	M. EKKA